

[Bjørn Westh]

Når vi så har fået fastlagt indholdet og målsætningen, så kunne vi med større effektivitet afgøre, hvilke rammer, hvilket værktøj der ville være bedst egnet til at føre den målsætning ud i livet, som vi forhåbentlig kunne blive enige om.

Jeg synes bl.a. på baggrund af det, jeg her siger, at det er forkert, når ministeren ifølge bemærkningerne og ifølge artikler i dagspressen i dag siger, at når lovforslaget er vedtaget, så vil ministeren gennemgå de bestående ordninger for at vurdere, hvilke af dem der skal videreføres under den nye rammelov.

Jamen disse overvejelser burde ministeren da havde gjort sig på forhånd, sådan at Folketinget havde kunnet deltage i diskussionen om det. Det kan da ikke være sådan, at Folketinget skal give ministeren bemyndigelse til at sige, hvad ministeren personlig ønsker der skal stoppes ind i den nye lov. Det må vi vel have en diskussion om på forhånd. En så vid bemyndigelse til ministeren vil vi ikke være med til.

Men når vi nu skal diskutere rammerne, uden at vi egentlig ved, hvad de skal indeholde, vil jeg gerne medgive ministeren, at der kan være en god idé i at søge at forenkle strukturen i erhvervslovgivningen. Men jeg vil sætte et lille spørgsmålstegn ved, om det er rigtigt at gå fra de 9 råd til 3: et erhvervsudviklingsråd, et eksportfremmeråd og et bevillingsudvalg. Jeg forudser i øvrigt kompetencestridigheder mellem de to udvalg og bevillingsudvalget.

Man kan selvfølgelig sige, at hvis der er så få midler til erhvervspolitikken, som ministeren åbenbart stræber efter, så er det begrænset, hvor stor en organisation man skal have. Men der burde være ressourcer til en effektiv erhvervs politik i Danmark. Alle andre lande har det. Vi mener, at man burde have ressourcer dertil, og vi mener, at man kunne få en mere effektiv struktur, hvis man delte det op i 4 områder. Område 1 skulle være eksport, område 2 udvikling-forskning, område 3 teknologisk infrastruktur og område 4 regionalpolitik. Vi håber, vi kan drøfte det fordomsfrit i udvalget.

Vi vil også gerne drøfte selve formålsparagraffen. Jeg synes, det er skuffende, at ministeren slet ikke har start af virksomheder og iværksættere med i formålsparagraffen for en erhvervsfremmelov. Jeg synes også, det er skuffende, at ministeren slet ikke har noget om regionalpolitik med i formålsparagraffen.

En svaghed i lovforslaget er desuden efter min mening, at der bliver talt om, at det er vigtigt at koordinere erhvervspolitiske tiltag i Danmark, men det er, som om der ikke er nogen værktøjer til at gøre det med. Hvilke midler har ministeren egentlig til at koordinere erhvervspolitikken på Industriministeriets område med Miljøministeriet, med Energiministeriet? Hvor er midlerne til at få en fornuftig koordination?

Jeg finder også, at ministeren går lidt uden om den varme grød med hensyn til samarbejde mellem offentlige og private virksomheder og med hensyn til amters og kommuners deltagelse i erhvervspolitikken. Her kunne jeg godt have ønsket mig, at ministeren havde været lidt mere klar, sådan at vi kunne få nogle flere holdpunkter for det, der tales meget om ude i landet, nemlig amters og kommuners deltagelse i erhvervspolitikken.

Og så er der hele spørgsmålet om rådernes sammensætning m.v. Her har vi også nogle kommentarer, som vi vil tage op under udvalgsarbejdet.

Flemming Hansen (KF):

Det kan jo ikke undre nogen, at en socialdemokrat taler om nedskæringer som en forbandelse, for det er, ligesom om man i Socialdemokratiet kun kan tale om forøgelse af de offentlige udgifter. Vi kan jo bare se den boligdebat, vi havde tidligere på eftermiddagen.

Det oplever vi gang på gang, men det er nok et spørgsmål, vi skal lade ligge til forespørgselsdebatten den 6. marts og koncentrere os om dette i øvrigt meget gode lovforslag om erhvervsfremme.

Jeg synes først og fremmest, at det må være rimeligt sammen med regeringen, dansk erhvervsliv og ansatte i danske virksomheder at glæde sig over den omstillingsevne, erhvervslivet har vist, i erkendelsen af, at fremgangen skal skabes på eksportmarkederne og ikke på hjemmemarkedet. Uanset politisk observans tror jeg, man må medgive, at det er imponerende, at industrieksporten i 1989 steg med et sted mellem 7½ og 8 pct. i faste priser og dermed bidrog til et meget stort overskud på handelsbalancen og samtidig reducerede betalingsbalanceunderskuddet, som vi forhåbentlig snart ser forsvinde.